

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2022. JÚNIUS

*„Akkor tehát a pogányoknak is megadta Isten a megtérést az életre!”
(Apcsel. 11, 18b)*

A TARTALOMBÓL:

*Presbiteri eskütétel
Pacséron*

A TARTALOMBÓL:

Szeretethíd-Maradék

Sándor Levente

Éltető Lélek

Ó, béna a kéz,
Ha adni nem tud.
A szem, ha csak néz,
S a szívbe nem jut
A segítség vágya el,
Rajtad segíteni kell.

Csak Ő tud segíteni rajtad,
Betölti szíved, s az ajkad
Segítő szóra nyílik.
Nem azért teszed, mert illik.

Nem találsz rá szavakat,
Úgy megújul az akarat,
Ha Isten Szentlelke tölt be,
S nem a világ szelleme.

Imádság

Mennyei Édesatyánk!

Ma is áldunk és magasztalunk téged, egyedüli Urunkat és Istenünket. Hiszen csak Te vagy méltó az imádatra. Hálaival állunk meg előtted minden jóért, amit véghez vittél a mi életünkben. De ugyanakkor hálát adunk a megpróbáltatásokért is, hogy erőt és kitartást adtál.

Bocsásd meg, ha sokszor zúgolódtunk és nemtetszésünket fejeztük ki, ha valamivel nem voltunk megelegedve.

Kérünk, taníts mindent a Te kezedből elfogadni és láttasd meg velünk, hibáinkat, gyarlóságunkat. Ezért kérünk, hogy Szentlelked által légy jelen bennünk és körülöttünk, hogy az Ő vezetésével

járjunk-keljünk ebben a világban és mindenhol bizonyosságot tudjunk tenni Rólad egész életünkkel, hogy minél többen általunk is megismerjék a Te kegyelmedet és szeretetedet. Ezért kérünk Jézus nevében, aki értünk meghalt és feltámadott, hogy hallgass meg könyörgéseinket. Ámen

Halász Dániel, lelkipásztor

TARTALOMJEGYZÉK:

A lélek gyümölcsei.....	3
HÁZI ÁHITATOK.....	4
AZ IGE MELLETT	10
GYŰLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	11
Szabadka.....	11-12
Pacsér.....	13-15
SZERETETHÍD.....	16
Gyermekmisszió.....	18
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	19

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

A LÉLEK GYÜMÖLCSEI

„De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény.” (Gal 5,22-23)

Pünkösöd ünnepe arra emlékeztet bennünket, hogy Isten Szentleke által mindig köztünk van. A Szentlélek munkálkodik az egyházban és mindennapi életünkben is. Isten az Ő Lelke által van jelen a gyülekezetben és a keresztyén ember életében. Míg nem vesszük a Szentleket, addig nem tudunk igazán megtérni az Úrhoz. Csakis az Úr ereje által történhet változás az életünkben. Ő általa ismerhetjük meg Jézus Krisztust, mint Megváltónkat. A Heidelbergi Káté a Biblia alapján így fogalmazza meg: „Mit hiszel a Szentlélekről? Hiszem azt, hogy a Szentlélek egy az Atyával és Fiúval, aki vigasztal és velem van mindörökké.” (Református valláskönyv 406. pontja).

Az Úr Jézus azt parancsolta nekünk, hogy Lélekben és igazságban imádjuk Istent. „Az Atya lélek: és akik őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják. (Ján 4,24). Erre tanít és int bennünket pünkösöd ünnepe is.

A Lélek gyümölcse először is a szeretet. A szeretet maga Isten. Törekednünk kell, hogy mi is ebben az isteni szeretetben éljünk. Ha elfogadjuk Isten szeretetét, akkor tudjuk azt átadni embertársainknak. Hívó életünket jellemzi az öröm és a békesség, mely megelégedéssel jár. Isten Jézus Krisztusban megbékélt a bűnös emberrel és békességet szerzett. Az Istennel való békesség előhossa a béketűrést köztünk, emberek között is. Ez magába kell foglalja a keresztyének közötti békességet is.

A szeretet segít, hogy szívességünket kifejezzük felebarátaink iránt, és azt is jelenti, hogy segítséget nyújtunk minden embernek. A szívesség és jóság látható jegyei kell legyenek keresztyén életünknek.

A hűség Isten iránti bizalom, amelyet az iránta

való engedelmisséggel fejezünk ki, elfogadván az Ő akaratát. Az Úr imájában újra és újra elmondjuk: ... legyen meg a te akaratod ... Isten iránti hűségünk segít abban, hogy földi életünkben is hűek legyünk Istentől kapott küldetésünkhöz. Hűségesen viszonyuljunk egyházunkhoz, családjunkhoz, embertársainkhoz és végezzük feladatainkat.

A szelídségben legnagyobb példánk Jézus Krisztus, aki állhatatosan viselt el minden megaláztatást. Krisztus alázata a kereszthalálában teljesedett be, mert nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy szolgálként váltságul odaadja életét sokakért. **„Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.” (Mát 10, 45)** A szelídség a szeretetből születik.

A mértékletesség önmagunk megtartóztatása. Keresztyén életünknek fegyelmeztetnek kell lennie, mert így lehetünk példa a világ előtt. Minden cselekedetünkben önuralmat és önmérsékletet kell gyakorolnunk. A mértékletesség hasznára van testünknek és lelkünknek. Tartsuk szem előtt, hogy akármit teszünk, Isten dicsőségére tegyük. **„Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére műveljétek.” (I Kor 10, 31).**

Igyekezzünk, hogy életünkben kövessük Jézus Urunk példáját. Imádkozzunk, hogy Istenünk Szentleke áradjon az egész anyaszentegyházra, és mindannyiunk életére, hogy mi is teremjük a Lélek gyümölcseit.

A Lélek gyümölcseivel megáldott pünkösdi ünnepet és utána is szeretetben munkálkodó, gyümölcsöző napokat kívánok!

Halász Béla
püspök

Bibliaolvasó kalauz

HÁZI ÁHÍTATOK

2022. JÚNIUS

- 1** **SZERDA•** **Józs 5**
TÜNDE, Isten csodálatosan gondoskodik az ő népéről. Bár Izráel fiai még nem foglalták el
KUND Kánaánt, hiszen épp csak átkeltek a Jordánon, már az ígért földjének termése élteti
 őket. Megérkezve a szent földre, megszentelték magukat, és a szent szövetséget is
 megerősítették a körülmetélés és a páska megünneplésével. Nincs szükség többé a
 mannára, mert „...**már abban az évben Kánaán földjének a termését ették**” (12).
 Ef 3,1–13
- 2** **CSÜTÖRTÖK•** **Józs 6**
KÁRMEN, „...**az Úr az mindenestül!**” (17). Jerikó falainál Isten népe szent harcot vív súlyos
ANITA átok terhe alatt. Különleges is ez a harc, hiszen nem egy szokványos ostromleírást
 olvasunk. Milyen feltétlen engedelmesség kell egy ilyen ostromhoz! De Izráel fiai
 átérték az Úr nagy tetteit, így megtették, amit Józsué parancsolt. Nekünk is szent
 engedelmisséggel kell küzdenünk, nem feledve, hogy mi már „...nem test és vér ellen
 harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság
 lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak” (Ef 6,12).
 Ef 3,14–21
- 3** **PÉNTEK•** **Józs 7**
KLOTILD, „**Kelj föl! Miért fekszel ott, arccal a földre borulva?**” (10). Van úgy, hogy hiábavaló
KEVIN a mi vezeklésünk és szomorkodásunk, mert bizony oka van annak, ami történt.
 Ridegnek tűnik az isteni szó, pedig éppen tettekre sarkall. A bűnnel szembe kell nézni
 ahhoz, hogy igaz bűnbánatot lehessen tartani. Helyre kell állítani a kapcsolatot Isten
 és az ő népe között. Számunkra áldott reménység, hogy Jézus Krisztus a mi bűneink
 terhét is magára vállalta. Törekedjünk hát hűségre, hogy mindenkor miénk legyen a
 diadal.
 Ef 4,1–16
- 4** **SZOMBAT•** **Józs 8**
BULCSÚ, „...**legyetek mindnyájan készenlétben!**” (4). Vannak harcok, amelyekben nem
EFRAIM elég erősnek lenni, mert bölcsességre is szükség van. A legnagyobb bölcsesség
 pedig mindig az, ha hallgatunk az Úr szavára. Készen kell lennünk mindenkor
 megcselekedni mindazt, amire az Úr indít, bármi legyen is az, s készen kell lennünk
 arra is, hogy szent színe elé álljunk. Készen állsz?
 Ef 4,17–32
- Jeles nap: június 4. A nemzeti összetartozás napja
- 5** **PÜNKÖSD-** **Józs 9**
VASÁRNAP• Az igazság a Lélek munkája által derül ki. Nem volt ez másképp a zsidó nép életében
FATIME, sem. Az izráeliek a szövetségkötésnél „...**az Úr akaratát nem kérdezték meg**”
FERDINÁND (14), ezért találták magukat az ellenség mellett. A Lélek mindig vezet bennünket,
 bölcsességet ad, kijelent titkokat, megmutatja a következő lépést, csak kérdeznünk
 kell Istent.
 Ef 5,1–14

Imádkozzunk azért, hogy Isten Szentlelke megragadja és erővel töltsse el egyházunk tagjait és közösségeit.

- 6 **Józs 10,1–15**
 PÜNKÖSD- HÉTFŐ• NORBRT, CINTIA
 A ravasz gibeóniak Izráel segítségét kérik, mivel félnek a körülöttük lévő népek támadásától. Bár hazugság áll a szövetségkötés mögött, Isten Izráel hite miatt megsegíti őket, és még természeti csodát is tesz, megmutatva hatalmát. Az Úr kegyelme, hogy áldás lehetünk olyan emberek számára, akik távol vannak gondolkodásukban és cselekedeteikben Istentől.
 Ef 5,15–17
- 7 **Józs 10,16–43**
 KEDD• RÓBERT, ROBERTA
 Mindig Istennél van a győzelem. Amikor Józsué Izráel harcosaival kivégezteti az őt idegen királyt, nagyon jól tudja, hogy az Úr segítsége nélkül (25) nem győzhettek volna. Most gondolj a rád váró lelki harcokra és csatákra, és kérd Isten segítségét, mert nála van a győzelem.
 Ef 5,18–20
- 8 **Józs 11**
 SZERDA• MEDÁRD, ZARÁD
 „Így foglalta el Józsué az egész országot...” (23). Azt olvassuk, hogy Isten ígéretével kezdődött minden. Kiválasztott egy embert, Mózeszt, majd Józsuét, a feladat elvégzésére. Amikor engedelmesek voltak, az Úr előttük járt, és győzelmet arattak. Amikor elfordultak tőle, veszítettek. Isten ígérete azonban beteljesedett, függetlenül az ő hűségüktől vagy hűtlenségüktől, ahogyan a mi életünkben is.
 Ef 5,21–33
- 9 **Józs 12**
 CSÜTÖRTÖK• FÉLIX, ANABELLA, EFRAIM
 Királyok jönnek és mennek. Ebben a szakaszban sokszor jön elő az a kifejezés, hogy az Úr szolgálja verte meg az idegen népeket. Ez azt jelenti, hogy Isten adja a győzelmet kiválasztott vezetője által. Ady Endre is hasonlóan fogalmazza meg: „...hogya néha-néha győzők, / Ő járt, az Isten, járt előttem...” Gondoljunk mi is így a győzelmeinkre.
 Ef 6,1–4
- 10 **Józs 13**
 PÉNTEK• MARGIT, GRÉTA
 Lévi törzse nem kapott örökséget. Először talán rosszul esett nekik, ugyanakkor mindennél értékesebbet kaptak: az Úr lett az ő örökségük. Isten különös szeretettel és gondoskodással bánt velük. Néha mi is bosszankodunk azon, hogy nekünk nem jutott valami, de sokkal többet kaptunk Jézusban: békességet, bocsánatot, örök életet.
 Ef 6,5–9
- 11 **Józs 14**
 SZOMBAT• BARNABÁS, BARNA
 Káléb és Józsué az erejükben bíztak, és nem a biztonságra építettek. Emberileg nézve ez felelőtlenségnek tűnik, azonban látjuk, hogy náluk az Istenbe és ígéreteibe vetett hit állt első helyen. Folyamatosan és hűségesen követték az Urat, keresve az ő akaratát. Előkerül a régi engedelmesség, de ez önmagában nem sok, folyamatos istenkeresés kell. Úgy gondolom, ez számunkra is követendő lehet, sőt ha gyakoroljuk ezt, egy idő után természetessé válhat.
 Ef 6,10–24

12 SZENT-HÁROMSÁG VASÁRNAPJA• VILLŐ **Józs 15**
 Isten teljesítette ígétét, megadta Júda törzsének területét. Ez azonban nem jelentette azt, hogy nekik tovább semmi dolguk nincs. A határok rögzítése, a városok számbavétele, az egyes nemzetségek elhelyezkedése a közös területen belül mind olyan emberi feladat, ami az Úr ajándékából következik, de nekik kell elvégezni. Erre utal a Káléb-epizód is (13.19). Isten adjon bölcsességet és készséget az áldásából fakadó tennivalóink elvégzésére.

1Jn 1,1–4

Imádkozzunk a lezáródó tanévért, a pedagógusokért és a tanulókért.

13 HÉTFŐ• ANTAL, ANETT **Józs 16**
 Lévi törzse a szentéllyel kapcsolatos szolgálatokat kapta feladatul, ők tehát nem kaptak úgy területet, mint a többi törzs. Ehelyett József fiai oszlottak két külön törzsre: Efraimra és Manasséra. Így kapnak ők külön területet. Visszatérő megjegyzés az ország felosztásával kapcsolatban, hogy ott maradtak közöttük az őslakók. Ez veszedelmes tény volt, mert gyakran vették át tőlük pogány vallásukat, szokásaikat. Nagy tanulság ez Isten mai népének, amely szoros kapcsolatban él nem hívő környezetével. Vigyázzunk magunkra!

1Jn 1,5–10

14 KEDD• VAZUL, HERTA **Józs 17**
 Celofhád lányainak ügyében még Mózes hozott döntést az Úr parancsa alapján (4Móz 27,1–11; 36). Most ennek a sok évvel ezelőtt kapott utasításnak megfelelően cselekszenek. Az Úr népe ma sem lehet feledékeny! Az Úr ajándéka volt a föld, a felosztás mégsem mentes a súrlódásoktól (14–18). Józsué eligazítása: Zúgolódás helyett lássatok munkához, meglesz a helyetek, ahol élhettek. Isten erejével pedig majd legyőzitek az ellenséget, ha most erősebbnek látszik is.

1Jn 2,1–6

15 SZERDA• JOLÁN, VID **Józs 18**
 „**Meddig késtek még?**” (3). Isten megajándékozott benneteket a földdel. Tessék elindulni, fölmérni, hogy aztán az Úr akarata szerint ki lehessen sorsolni és ténylegesen birtokba venni (3–7). Az Úr áldása ma sem tétlen várakozásra való alkalom, hanem arra, hogy éljünk a Jézusban kapott ajándékokkal: az elkészített jó cselekedetekkel, a szolgálatok, a megszentelődés alkalmával. Isten megadja az áldást, ezzel a cselekvő életre biztat bennünket.

1Jn 2,7–11

16 CSÜTÖRTÖK• JUSZTIN, ARANY **Józs 19**
 Ezek a fejezetek gyakran csak nehezen követhető adathalmazt tartalmaznak, de ne felejtsük: mögötte az Isten ereje, kegyelme és szeretete áll. Ereje, mert ők maguk gyöngébbek voltak, mint azok, akiktől Isten elvette a földet, hogy népének adja. Kegyelme, mert népe a múltban gyakran bizonyult méltatlannak az áldás elnyerésére. Szeretete, mert annak idején kiválasztotta ezt a népet, megígérte nekik a földet, és a földön nyugalmat adott nekik. Hangsúlyos, hogy minden az Úr színe előtt, vagyis az ő jelenlétében, az ő akaratából történt.

1Jn 2,12–17

- 17
PÉNTEK•
LURA,
ALIDA
- Józs 20**
- Az ókorban az emberi élet védelme többnyire a családra hárult. Ha valakit megöltek, a rokonság feladata volt a gyilkos kinyomozása és megbüntetése. Ők nem tudtak úgy mérlegelni, mint egy modern bíróság. Akkor is büntettek, ha nem szándékosan történt az emberölés. Ez viszont igazságtalanságot okozott volna, ami nem méltó Isten népéhez. Ezért voltak a menedékvárosok. Ez az intézmény sem mechanikusan működött, a város vezetőinek kötelessége volt az ügy kivizsgálása, csak akkor nyújtottak menedéket, ha az jogos volt. Ez is hozzá tartozott az Úr népének szép rendjéhez.
- 1Jn 2,18–25
- 18
SZOMBAT•
ARNOLD,
LEVENTE
- Józs 21**
- Az a méltó Isten népéhez, hogy a szolgálattévőknek biztosítsa a megélhetését, a szolgálat anyagi gondoktól mentes ellátását. Ezt szolgálták a lévíták városai, némi legelőterülettel. Ez szerényen kiegészítette az ugyancsak csekély egyéb javadalmukat. Ezek a városok az egész országban szétszórva jelen voltak, vagyis a lévíták mindenütt elérhető közelségben voltak.
- 1Jn 2,26–29
- 19
VASÁRNAP•
GYÁRFÁS
- Józs 22,1–8**
- Izrael néhány törzse nem Kánaánban kapott hazát, hanem a Jordántól keletre, s ennek a „széttagoltságnak” mindig is tudatában voltak. Ám Józsue alatt összekötötte őket a közös küzdelem, a közös hit és a szívbéli engedelmisség Isten akaratának. Minket, magyarokat is államhatárok választanak el egymástól: ám ez nem lehet akadály annak, hogy egymást támogassuk, hitünket együtt megéljük, örökségünket közösen ápoljuk. Imádkozzunk magyar testvéreinkért!
- 1Jn 3,1–12
- Imádkozzunk** magyar református testvéreinkért és mindazokért, akikkel a Krisztus-hit összeköt!
- 20
HÉTFŐ•
RAFAEL,
DINA
- Józs 22,9–34**
- Hogy lehet megőrizni az egységet, ha határok választanak el minket? Ha hasadék támadt nemzedékek között? Ha a felekezetek ugyanazt a Krisztust imádják ugyan, de mást tanítanak, és oly eltérő a liturgiájuk? A Jordántól keletre lévő törzsek megtalálták a megoldást: azt erősítsük, annak állítsunk emléket, ami összeköt! Jézus Krisztus köti össze a magyart és a magyart, az öreget és a fiatalot, a reformátust és minden más keresztyént. Imádkozzunk a hívők egységéért!
- 1Jn 3,13–17
- 21
KEDD•
ALAJOS,
LEILA
- Józs 23**
- „...az Úr harcolt értetek” (3). Izraelért maga az Úr harcolt, és tőle így egy hazát kapott. Hogy azt meg is tarthassa, hálás engedelmisséggel tartozott Istennek. Így nyertük el mi is az üdvösségünket: Krisztus harcolt értünk, legyőzte a bűnt és a halált, „örök hazát” szerezve a benne hívőknek a mennyben odaát, és ideát pedig egy boldog élet esélyét. Hálából szánjuk hát mi is oda öneki az életünket, és kövessük el mindent, hogy a szeretet parancsa szerint éljünk, az egyház közösségében!
- 1Jn 3,18–24

22 Józs 24,1–15
SZERDA• Józsué csak sorolja és sorolja mindazt a jót, amit Isten megtett a népéért – és mennyire
PAULINA kevés az, amit ezért viszonzásul az Úr elvár Izráeltől! Igen, a hit bizonyos dolgokban lemondással jár, de ennek fejében mérhetetlen kincseket nyerhetünk. Józsué választásra hívta ezért a népet, és az élet minket is nap mint nap választásra hív. Mégis elmondhatjuk, hogy jó az Úr, és örökké tart szeretete! Mondjuk hát ki mi is Józsuéval: Hálából, Uram, örökre én is neked akarok szolgálni!

1Jn 4,1–6

23 Józs 24,16–33
CSÜTÖRTÖK• Józsué figyelmezteti a népet: az Urat nem lehet más istennel együtt szolgálni,
ZOLTÁN, hanem csak teljes szívből, teljes lélekből és teljes erőből (vö. 5Móz 6,5) – még ha
ÉDUA esendőségünk miatt megbotlunk és meg is lankadhatunk. Krisztus azért halt meg, és támadt fel értünk, hogy a hitből újra meg újra erőt meríthessünk követni őt. Ha pedig megbotlottunk, kérjük imádságban Istentől a megbocsátást, amit ha őszintén kérjük, Fia kedvéért meg is fog adni nekünk!

1Jn 4,7–21

24 Ezsd 1
PÉNTEK• Magunk is átélhettük a kilencvenes években, hogy egy birodalom elbukott, népek
IVÁN váltak függetlenné, és mindenki szabadon járhatott ismét templomba. Izráel Istene, aki Krisztusban nekünk is Atyánk lett, valóban ura a történelemnek. E régi történetek azért íratnak meg, hogy el merjük hinni és hittel rá is hagyatkozni: „...sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek..., sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől...” (Róm 8,38–39).

1Jn 5,1–5

25 Ezsd 2,1–35
SZOMBAT• A részletes névsor jelzi, hogy a fogság véget ért, Izráel visszatért hazájába. A lista élén
VILMOS, a helytartó és a főpapi család sarja áll: a világi és a lelki hatalom tehát együtt lát hozzá
MAXIM a helyreállításhoz. A hazatérők száma soknak tűnik, de csekély azokhoz képest, akik Babilóniában maradtak. Ám így is igaz, hogy beteljesedett az Úr ígéje (1,1): Isten szavára mi is bátran ráhagyatkozhatunk, a kicsinyke kezdet pedig gyakran vezet nagy kiteljesedéshez.

1Jn 5,6–12

Jeles napok: június 19. A presbiterek vasárnapja • június 20. A menekültek világnapja

26 Ezsd 2,36–70
VASÁRNAP• „Erejükhez képest adtak az építés költségeire” (69). A fogságból hazatérők
JÁNOS, közösséghez tartozását származásuk alapján határozták meg. Az ő korábbi közösségi
PÁL helyük és szolgálatuk megszabta a hazaérkezők szolgálati helyét. Hitünkkel és helytállásunkkal segíthetjük mi is gyermekeinket. Ez a kiindulópont azonban nem teremtette meg a közösségi élet feltételeit. Ahhoz az kellett, hogy az egyes családfők önkéntes adományokat ajánlottak föl az Isten háza javára. Mindenki abból adott, amije volt. A mi szívből jövő adakozásunk nélkül nem működik saját közösségünk, gyülekezetünk sem. Adjunk annyit, amennyit tudunk, de annyit adjunk!

1Jn 5,13–17

Imádkozzunk egyházunk lelki megújulásáért, alvó gyülekezeteink feléledéséért.

27 HÉTFŐ• LÁSZLÓ Ezsd 3,1–7

A hazatért gyülekezet közösségi hitéletének kulcsa az Istennel való kapcsolat, az áldozat helyreállítása volt. Ma azt mondanánk, hogy az imádkozás és az úrvacsora gyakorlása. Nem az épület, nem a templom a legelső, hanem az, hogy Istennel tudjanak érintkezni. Az oltáron bemutatott áldozatok pedig úgy történtek, „...ahogyan az meg van írva..., a rendtartás szerint...” (4). Imaéletünknek is rendszeresnek kell lennie, ami követhet valamilyen vezérfonalat. Akkor is, ha csak otthonainkban, magunkban imádkozunk, és akkor is, ha gyülekezetünkben veszünk részt ilyen alkalmakon.

1Jn 5,18–21

28 KEDD• LEVENTE, IRÉN Ezsd 3,8–13

„...a nép pedig nagy örömujjongásban tört ki, dicsérve az Urat...” (11). Az emberi élet nagy eseményeit méltó és szükséges megünnepelni. A templom alapkövének letétele az újrakezdés jelképeként örömteli pillanattá válik, amit Izráel egy zsoltár éneklésével ünnepel: „Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!” (Zsolt 118,1). Életünk minden fontos pillanatáért Istennek kell hálát adnunk, mert az ő jósága és örökké tartó szeretete engedte megtörténni azt.

2Jn

29 SZERDA• PÉTER, PÁL Ezsd 4,1–16

A közösségi, a gyülekezeti és a személyes lelki építkezés mindig komoly ellenállásba ütközik. Mindenütt vannak olyanok, akik Júda és Benjámín ellenségeivé válnak. Még akkor is, ha ezt a legjobb szándékkal teszik is. Próbálkoznak személyesen rábeszéléssel (2), vagy lelkileg megtörni (4), ha pedig nem megy, akkor törvényes vagy annak látszó eszközök felhasználásával (5). A vádaskodások köntöse a jóindulat: nem illik elnéznünk, hogy becsapják a királyt. Ha tehetjük, kerüljük el az ilyen embereket.

33Jn

30 CSÜTÖRTÖK• PÁL Ezsd 4,17–24

A legjobb, sőt nyilvánvalóan Isten által is támogatott kezdeményezéseink, lelki és fizikai építkezéseink váratlan akadályokba ütközhetnek. A vélt vagy valós, általunk feloldhatatlan külső ellenállás úgy tűnhet, végzetesen megakaszthatja új vállalkozásainkat vagy újrakezdésünket, ahogyan a templomot építeni szándékozókét. Ám bármennyire következetes és alapos az ellenkezés, ha Isten mellettünk áll, ki tudunk tartani, és eljön az idő, amikor megtörik az ellenállás.

Jel 1,1–8

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2022. június 12-én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház honlapja: www.reformatusok.rs

AZ IGE MELLETT

Nem ember, hanem Isten kezdeményezi a pogányok felé való nyitást

“Az apostolok és a júdeai testvérek meghallották, hogy a pogányok is befogadták Isten igéjét. Mikor tehát Péter feljött Jeruzsálembe, a körülmetéltségből valók nekitámadtak, és azt mondták: »Bementél a körülmetéletlen férfiakhoz, és ettél velük!«

Erre Péter hozzáfogott, hogy sorjában elmondja a történeteket: »Joppe városában voltam és imádkoztam, amikor lelkem elragadtatásában látomást láttam. Valami edény ereszkedett le, mint egy nagy lepedő, a négy sarkánál fogva az égből, úgyhogy egészen eléem ért. Mikor szemügyre vettem és beletekintettem, négy lábú földi állatokat és vadakat, csúszómászókat és égi szárnyasokat láttam. Szózatot is hallottam, amely felszólított: ‘Kelj föl Péter, öld meg és edd!’ Én azonban azt mondtam: ‘Távol legyen tőlem, Uram, mert közönséges vagy tisztátalan sohasem jutott a számba!’ Erre másodszor is megszólalt a szózat az égből: ‘Amit Isten tisztává tett, azt te ne mondd közönségesnek.’ Ez pedig három ízben történt, mire az egész újból visszaemelkedett az égbe. Akkor nyomban három férfi állt ott a házban, amelyben voltam. Cézáréából küldték őket hozzám. Ekkor a Lélek azt mondta nekem, hogy menjek velük minden habozás nélkül. Velem jött ez a hat testvér is, és beléptünk Kornéliusz házába. Ő elbeszélte nekünk, hogyan látta az angyalt, aki megállt házában, és így szólt hozzá: ‘Küldj Joppéba, és hívasd el Simont, akit Péternek is hívnak; ő olyan igéket hirdet majd neked, amelyek által üdvözülsz, te és egész házad.’ Amikor aztán beszélni kezdtem, a Szentlélek leszállt rájuk, ahogyan miránk is kezdetben. Ekkor megemlékeztem az Úr szaváról, amely megmondta: ‘János csak vízzel keresztelt, titeket azonban Szentlélekkel fognak megkeresztelni’. (1,5; Lk 3,16) Ha tehát Isten ugyanazt a kegyelmet adta nekik, mint nekünk, akik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, ki vagyok én, hogy útjába állhattam volna Istennek?»

Mikor ezeket meghallották, megnyugodtak, és így magasztalták Istent: »Tehát a pogányoknak is megadta Isten az életadó bűnbánatot!«

ApCsel 11,1-18

Az emberek és közösségek élnek a maguk kis életét, azonban a hírek bámulatos gyorsasággal terjednek. S csak azt jegyzik meg, ami „hírértékű”. Tehát a jeruzsálemi törvénytisztelő zsidóból lett kereszténynek, csak arra figyelnek fel, hogy mit tett Péter és ezért számon kérik: **„Körülmetéletlen emberekhez mentél be, és együtt ettél velük.”** (3.v.) Tehát nem annak örülnek, hogy elfogadták ők is Krisztust, hanem, hogy Péter bement hozzájuk, és vétett a zsidó étkezési szabályok ellen.

Péter nem mentegeti magát. Nem is emberi elgondolásokat állít eléjük, hanem elmondja részletesen, hogy mindezt, hogyan is készítette elő a Mindenható Isten (v.ö.:4-14. versekkel). Ebből világosan ki kell, hogy tűnjön, hogy maga az Isten a kezdeményező.

„Amikor pedig elkezdtem beszélni, leszállt rájuk a Szentlélek, ahogyan rájuk is leszállt kezdetben”(15.v.) Péter érzi a Lélek áradását. Átélni, hogy nemcsak ő beszél, hanem a Lélek utat keres és talál a szavak által az ígét hallgatók közösségében. Mi, ma élő igehirdetők és gyülekezet is erre várunk, ezt kérjük minden igehirdetés előtt, ezért imádkozunk. E nélkül nincs gyülekezeti élet. Ez az,

amit nem lehet emberileg manipulálni, nem lehet gerjeszteni. Ezt csak kérni lehet, s Isten kiáraszthatja rájuk is, ha neki úgy kedves. Tehát világos, hogy a Krisztus evangéliuma nem csak az egykori Izraelé, hanem mindenkié. Ezért küldte Jézus a tanítványokat széles e világra, minden nép közé (v.ö. Mt ev 28. rész végén a missziói parancs!). Isten azt akarja, hogy az üdvösség minden emberé legyen: minden ember megtérjen, s boldog legyen. Péter azt éli át, hogy a Lélek ugyanúgy szállt rá a pogányokra, mint rájuk, a zsidókból lett keresztényekre szállt le kezdetben. A mai időkben is az kell, hogy célunk legyen, hogy ezt a békességet, örömet és a boldogságot vigyük közelebb az emberekhez. Péter hallgatott a Lélek szavára: **”A Lélek pedig azt mondta nekem, menj velük, és ne tégy semmi különbséget.”** (12.v.) A nagy kérdés ma ez: mi hallgatunk-e, figyelünk-e a Lélek üzenetére. S ha hozzánk szól, akkor engedelmeskedünk? Ott és akkor engedelmeskedtek, s örömmel fogadták a Lélek áradását. Nem volt ez más, mint a pogányok pünkösdsje! „Ekkor eszembe jutott – mondja Péter – az Úr szava, aki így szólt: **János vízzel keresztelt, de ti Szentlélekkel fognak megkereszteltetni.”** (16.v.) A Lélek keresztségét az Úr adja. Isten az, aki cselekszik

az egész világon, így a pogányok között is. Isten adja ezt a csodát a pogányok között, „**akkor ki vagyok én, hogy akadályozzam az Istent?**” (17.v.) A keresztyén embernek nem akadályozni, hanem előmozdítani kell az Isten munkáját! Vizsgáljuk meg az életünket! Szólunk-e erről? Beszélünk-e erről a családban? Barátok között? Elmondjuk-e, hogy az Úr Istennek az az akarata, hogy minden ember eljusson a Krisztus megismerésére?

Ott „amikor mindezt hallották megnyugodtak, dicsőítették Istent és így szóltak: „**Akkor tehát a pogányoknak is megadta Isten a megtérést az**

életre!” (18) Ott az első időkben ez gondot jelentett sokaknak, míg meg nem tapasztalták Jézus megváltó munkája egyetemességét. A mi feladatunk, hogy mindezt tovább vigyük környezetünkben!

Dr. Sándor Endre (†)
lelkipásztor

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

SZABADKA

Ifjúsági nap

Írta: Harangozó Gyöngyi
diakonissza

A tavaszi szünet kapcsán alkalmunk nyílt egy ifjúsági napot tartani középiskolás, valamint egyetemista fiataljainknak. Ezen az alkalmon nemcsak Szabadka-i de bácsfeketehegyi, csantavéri fiatalok is részt vettek. Kovács Csaba, maradéki segédlelkész áhítattal szolgált a fiatalok felé. Ezt követően a szabadkai ifjúság zenekara vezetésével dicsértük az Urat. Beiktattunk közösségépítő játékokat is, melyek jó hangulatot kölcsönöztek a résztvevőknek. Ebéd után Harangozó László, szabadkai lelkipásztor tanulságos szemléltetéssel tartott előadást a lelkünkben mélyen elrejtett sérülésekről és ezek gyógyulásának lehetőségét is feltárta. Ezáltal egy meghitt beszélgetés talaját készítette elő. Ezek után egy misszionárius vendég lebilincselő beszámolóját hallgattuk meg. Együttlétünket dicséretes énekléssel zártuk. Nagyon áldott alkalom volt. Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy velünk volt és ránk árasztotta az Ő szeretetét!

A KÖRLEVÉL

Írta: Ribár Gyula
szabadkai presbiter

Mint hitőrző presbiter, nagy figyelemmel hallgattam a húsvét-vasárnapján felolvasott körlevelet, melyet lelkipásztorunk nt. Harangozó László olvasott fel. A körlevél a Magyar Református Egyházaktól érkezett.

Olyan időt élünk, amelyre a kegyelemből adott földi úton, biztos sokáig emlékezni fogunk.

A béke. Több mint kétezer évvel ezelőtt, Jézus, halála előtt, a peszáhi Széder esten (az utolsó vacsorán) bátorítja tanítványait: Békességet (salomot) hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. (Jn 14,27) Majd később, ezeket azért beszéltem el nektek, hogy bennem békességetek legyen. Jézus halála és feltámadása hozta el a békességet teljességében. Azzal, hogy a Messiás meghalt, mint a peszáhi Bárány, megszerezte a salomot, és az Örökkévaló rajta keresztül engesztelt ki mindent magával, azokat is, akik a mennyekben, azokat is, amik a földön vannak.

Jézus így köszönti tanítványait feltámadása után: Békesség néktek! (Salom alechem! - héber) (Jn 20,21.) Az apostolok is ezzel a fordulattal üdvözlik a levelekben a gyülekezeteket és

vezetőiket. Pál így üdvözli a római gyülekezetet: “Mindazoknak, akik Rómában vagytok, Isten szeretteinek, elhívott szentjeinek: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. (Róm 1,7)”

Salom (béke - békesség) a szó jelentése átfogóan értendő. A salom jelent nyugalmat, biztonságot, jólétet, egészséget, elégedettséget, teljes harmóniát, sikert, de vigasztalást is. A salom kiterjed az élet minden területére és alapvető jelentésében is hordoz egy olyan értelmet, amit a Filippiekhez írt levél említ: Isten békessége, ami minden értelmet felülmúl. (Fil 4,7)

A nagypéntek a bűnök miatti áldozatról szól, a húsvét pedig a feltámadás csodája által ad reményt az embernek. A feltámadott Jézus a kétségek között lévő tanítványok között jelent meg: békességet és örömet hozott a bizonytalanságban élőknek. Nem véletlenül énekeljük a húsvéti énekben: az élet pedig feltámadott. Az Ige üzenete minden helyzetben megerősít minket. Amikor elcsügged a lelkünk, erősítsen meg bennünket az élet reménye.

PACSÉR

Megemlékeztek a letelepedés évfordulójáról

*Írta: Csányi Erzsébet
lelkipásztor*

Az idetelepülés évfordulójára emlékeztek ünnepi istentisztelet keretében a pacséri református templomban a testvérváros, Kisújszállás küldöttségének részvételével, hisz 236 évvel ezelőtt a kibocsátó település lakóinak közel egyötöde indult útnak a jobb élet reményében, és Pacséron lelt otthonra. Az istentiszteleten anyák napja alkalmából köszöntötték az édesanyákat és nagymamákat is.

Az alkalmi összeállítás után, melyen elhangzott Aranyosi Ervin édesanyákról szóló verse, valamint a Csemete játszóház növendékei és a hittanos gyermekek dallal köszöntötték édesanyjukat és nagyanyjukat, Liszka Noémi kisújszállási lelkész nő hirdetett ígét, Ábrahám elhívásának történetét helyezve előtérbe. „Egy nehéz időszak, hosszú szünet után vagyunk itt együtt, és legyen számunkra a bátorítás Ábrahámnak a példája, aki meghallotta Isten szavát, elindult, és mindig tapasztalhatta, hogy áldott ígérete szerint Isten vele volt, vele van. Így élhetjük, tapasztalhatjuk meg mi is mindenkor, hogy Isten velünk van, jó rátámaszkodni, benne bízni” - mondta többek között.

A kisújszállási önkormányzat üdvözlét Kovács

Tiboralpolgármestertolmácsolta. „Úgy gondolom, hogy Pacsérra mindig hazajövünk, talán némi bocsánatkéréssel – legalábbis bennem mindig ez van –, és egy olyan érzéssel, hogy eljövünk azokhoz, akik a legnehezebb körülmények között őrzik azt, akik voltak, akik az őseik voltak, és akik Kisújszállásról ide elszármaztak, illetve el kellett jönniük. Úgy gondolom, hogy az idő, mindig megszépíti, megnemesíti az emlékeket. Érezzük, hogy mindig jó szívvel várnak bennünket, és el is várják, hogy jöjjünk. Mindig azt érzem, hogy egy olyan világba érkezem, ami megtart, ami felemel, és a legnehezebb küzdelmeket vívják azért, hogy magyarok, illetve kisújszállásiak maradhassanak. Itt mindig tanul az ember, emberségességet, kitartást, becsületet. Talán a hazában, az otthonban egy kicsit a globalizáció csapdájában megfakultak ezek a dolgok, és én mindig töltekezve megyek innen haza, hogy tanuljunk a pacsériaktól, mert van mit” – nyilatkozta. Kiemelte Csukás István kisújszállási származású Kossuth-díjas magyar író, költő, akinek elég rágondolni a szellemére, máris mosolyt csal az arcunkra, és átsegít a nehéz időszakon. A világjárvány után sem szabad elfeledkezni az ugyancsak kisújszállási származású Karikó Katalinról, aki megadta a lehetőséget az új életre.

Szabolcsi Szabolcs, a helyi közösség tanácsának elnöke reményét fejezte ki, hogy a két település lakói között a jövőben gyakoribbak lehetnek a találkozások, amelyek mindig gyümölcsözőek és szint visznek a hétköznapiakba.

Csányi Erzsébet pacséri lelkész nő örömet fejezte ki, hogy az önkormányzatok, egyházak, iskolák és vadászok után az 1907-ben alakult Önkéntes Tűzoltó Testület tagjai is csatlakoztak a megemlékezőkhöz. Köszönetet mondott dr. Vickó Ferenc egészségügyi államtitkárnak az egyháznak nyújtott önzetlen segítségéért. A mai ünnepségről szólva kiemelte, hogy mindenekelőtt hálaadással tartozunk. „Nagyon sok szép áldott emlékünknél van, akár családi, akár gyülekezeti életünkre tekintünk vissza. Ezek megerősítik a

hitet is a szívünkben és az egymáshoz tartozást is, hogy összefogva a közösségért, amit csak tudunk, tegyünk meg igaz szeretettel. Két éve a világjárvány átírta mindenkinek az életét, és csak lélekben tudtak a kisújszállásiak itt lenni. Most, hogy javult a helyzet, hálásak vagyunk, hogy ők is itt lehetnek közöttünk. Lényeges és fontos, hogy a sok megpróbáltatás között tudjunk megállni, tudjunk hittel emlékezni, előre tekinteni, és úgy indulni az előttünk levő megpróbáltatásokra, hogy tudjuk azt, hogy nem vagyunk egyedül” – mondta.

A Himnusz eléneklése után a vendégek és a helybeliek harangzúgás mellett megkoszorúzták a templomkertben felállított kopjafát.

Presbiteri eskütétel Pacséron

Írta: Csányi Erzsébet
lelkipásztor

2022. április 3-a különösen fontos esemény volt mindannyiunk számára, hiszen országunkban és Magyarországon is országos választások voltak. A Pacséri Református Egyházközségben is ezen a napon tartottuk a tisztújító gondnok- és presbiterválasztást.

Fontos tisztséget és szolgálatot tölt be a presbiter, hiszen a lelkipásztor munkatársa – szolgatársa, aki segíti az egyházi feladatok végzésében, hogy ahogyan régen szépen megfogalmazták: hogy „mindenek ékesen és szép rendben történjenek” Isten dicsőségére és felebarátaink javára.

A választás alkalmával Németh Károly eddigi gondnokunk ismét meg lett választva, további 3 évre. Azon presbiterek közül, akiknek lejárt a 6 éves mandátuma Bika István nem vállalta tovább a presbiteri tisztségre való jelöltetését korára való tekintettel, így ő gyülekezetünk tiszteletbeli presbiterévé lett. A többiek vállalták, s a szavazati többséget megkapva újra meg lettek választva: Daku János, Hőgyi Lajos, Klebecskó Makai Hajnalka, Nagy Géza, Németh Attila, Szabó Erika és Újvárosi József. Rajtuk kívül még

egy új presbiter jelöltünk is volt: Nagy Csaba, aki szintén megkapta a szavazatok többségét, így meg lett választva presbiternek.

A húsvéti ünnepi istentiszteleten volt Nagy Csaba újonnan megválasztott presbiterünk eskütétele.

Ekkor köszöntük meg Bika István presbiternek is eddigi szolgálatait, akinek két mandátuma volt, s így 12 éven át igyekezett Isten dicsőségére és a gyülekezet épülésére szolgálni. Isten áldását kértük további életére és szolgálataira. Bika István ezentúl gyülekezetünk tiszteletbeli presbiterévé lett. Énekkel köszöntöttük mindkettőjüket és kértük Istenünk további gondoskodó és megsegítő kegyelmét életükre.

„Legeltessétek az Isten közöttetek levő nyáját, ne kényszerből, hanem készségesen, ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak. És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koronáját.” Ámen.
(1 Péter 5,2-4)

MARADÉK

SZERETETHÍD

Írta: Halász Dániel
lelkipásztor

**“Ne szóval szeressünk, se nyelvel; hanem cselekedettel és valósággal.”
(1Ján 3,18)**

Az idei Szeretethíd, melyet Kárpát-medence-szerte megszervez a Magyar Református Szeretetszolgálat, kicsit különbözik az elmúlt

évektől, mert az egészre rávetíti az árnyékot az orosz-ukrán háború. Ezért az idei plakátokra is a “Szeretethíd Kárpátaljáért” került fel,

ezzel jelezve, hogy gondolunk, imádkozunk és teszünk a Kárpátalján élő testvérekért. Évek óta már Maradékon is megszervezésre kerül a Szeretethíd. Az együttlétet a fent leírt ígérel és egy rövid megbeszéléssel kezdtük. Minden évben a falu központi részét is igyekszünk kicsit szebbé tenni, ezért az idén is a gyerekekkel szemétszedéssel kezdtük. Ezen kívül volt virágültetés, földgyengetés, pakolás és takarítás. Ez alkalommal is részt vettek gyülekezeti tagjaink és az óvodásaink szülei. Társalgással és ebéddel zártuk az együttlétet.

GYERMEKMISSZIÓ

Gyermekeink öröme

Írta: Halász Renáta
Gyermekmisszió
munkatárs

**„Örvendezz mindannak a jónak, amit Istened, az Úr ad neked és házad népének.”
Mózes 5. könyve**

Hálás a szívem, amiért gyermekek felé szolgálhatok. Örömmel tölt el, hogy tudok beszélgetni velük, meghallgathatom őket. Hetenként igyekszünk úgy tanítani őket, hogy a mindennapokban keressük és lássuk meg Isten szeretetét és gondviselését. Nagyon sokszor természetesnek tartjuk mindazt, ami körülvesz bennünket. Pedig minden kegyelem, Isten szeretete és irgalma tartja meg az életünket nap nap után. Isten iránti öröm és hála kell kísérje az életünket.

Áprilisban több dologgal is megajándékozott bennünket Isten a Gyermekmisszió szolgálatai alatt. Bácsfeketehegy gyermekei számára a Kozma Lajos helyi könyvtár nyitott ajtót, ahol meg tudtuk tartani a húsvéti bábdarabot: Húsvét a nagyinál címmel. Örömmel szolgált, hogy a legkisebb korosztálytól a nagyobb gyermekekig, több mint

70 gyermek volt jelen. Külön öröm számunkra, amikor szülők, nagyszülők kíséretében érkeznek. A színdarab és a húsvéti tanítás után minden gyermeket megajándékoztunk egy bibliai kifestő könyvvel. Az Ikonos nyomda több ezer példánnyal ajándékozott meg bennünket e kifestő könyvekből, igény szerint tudunk gyülekezetekhez eljuttatni belőle.

E délutánon négy vendégünk volt Hollandiából a HOE munkatársai közül. Hálás a szívünk, amiért ők is betekintheztek szolgálatainkba, és sok ismerős arccal találkoztak. Adja az Úr, hogy a mindennapokban ne csak a nehézségeinkre, problémáinkra, körülményeinkre nézzünk, hanem emeljük fel tekintetünket Órá, aki az öröm, a szeretet, a békeség és az ÉLET forrása.

GONDOLATÉBRESZTŐ

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Semmelweis Orvostörténeti
Múzeum

„Minden magyar felelős minden magyarért.”

Talán nincs is megfelelőbb idő, mint éppen júniusban, a trianoni békediktátum hónapjában megemlékezni Szabó Dezsőről (1897 – 1945), erről a reformátusok körében méltatlanul mellőzött, ellentmondásos íróról, aki írásaiban az egyik legélesebb és legtisztább tükröt tartotta a magyar reformátusok és egyáltalán a magyarság elé. Szabó Dezső református családból származott, világlátását, értékrendjét, megoldásait, tiprodásait mélyen meghatározta az a protestáns miliő, amiben nevelkedett.

Számunkra, magyar reformátusok számára egyik legfontosabb örökül hagyott műve az 1937-ben kiadott A magyar református öntudat mozgósítása című írása, melyben könyörtelenül és metsző szavakkal hívta önvizsgálatra hitsorsosait 1937-ben és hívja ma is, mert soha olyan aktuálisak talán még nem voltak Szabó Dezső sorai, meglátásai, kritikái, mint manapság. Az író, fent említett írásában a református életet, a református lelkületet akarja megújítani, amire – valljuk meg – nagy szükségünk lenne manapság is. Szabó Dezső nem másra, mint harcra hívja, élni hívja az embereket, mert szerinte „a református felekezeti: nemcsak hit, nemcsak vallás, hanem, mint minden felekezeti: egyetemes életforma is.” Abban akar segíteni, hogy visszatáljunk önmagunkhoz, visszatáljunk a reformáció hőskorában megkezdett utunkhoz, még akkor is, ha ezer szállal kötődünk ehhez a világhoz, életformához, amiben élünk. Amint írja: az „öntudatot akarom mozgósítani: hogy széttörve az elavult megszokások, a rögzített szavú beteg igézetek, a vaklátású egyéni étvágyak gátjait: felmozduljon az alkotó akarat, hogy a református magyarság felnőjön a múlt nagyszerű hagyományai mellé. A frázis, az üres forma, az áhítatos fintor, a kegyes nyögdecselés, a szent orrhang, a piétisztikus lelki onánia kereszténysége helyett: a szüntelenül összefogásra, védelemre, szervezésre, alkotásra, jövőépítésre mozdító szeretet heroikus kereszténységét akarom a lelkek ösztönös, organikus vallásává tenni. Nem lehet félig keresztény lenni s aki félig keresztény: egészen nem az. Krisztus kettős megnyilatkozásában az egyetlen igazi Megváltó s csak úgy vagy követője, ha mindkét arca mozdító erő benned. Az egyik: a

megváltó akaratért megtöretett test, kiontatott vér kenyérben, borban jelképesülő egybehozó nagy emberi szolidaritása. A másik: a korbácsos Krisztus tisztító, védő, hősiesszeretete.”

Szabó Dezső ebben az írásában harcot hirdet. Harcot, mert úgy véli, minden meghátrálás, kiegyezés az egyik fél „lényegszerinti” halálát, önfeladását jelentené. Azt vallja, hogy Isten akaratja is ez a harc, hogy „legyen emberi érdem: örök életharcban magát mind emberebbé: mind teljesebb istenképmásásvá küzdő ember”.

Az író nemcsak az egyház tagjaitól, az egyes emberektől várja az önvizsgálatot és a megújulást, hanem magától az egyháztól és a papságtól is. Azt vallja, hogy a református egyházaknak létező nemzeti jellegét nem kellene – ahogyan ma is nagy erővel folyik – nemzetköziesíteni. Az útkeresésre nem lehet válasz, hogy minden kritika nélkül veszünk át nemzetközi példákat: a magyar református egyháznak – legyen az bárhol kisebbségben is – elsősorban magyar református egyháznak kellene lennie, azokkal a sajátosságokkal, amiket mi magunkénak vallunk. 1937-ban írta!, hogy „eltörölték a magyar református Egyház több sajátos és mély hagyományát s külföldi formákat hoztak helyébe. Ennél anti-reformátusabb és a-reformátusabb elcsúsztatást képzelni sem lehet.” Szabó szerint ebben a harcban nem lehetnek mimózelelkűek sem a hívek, de különösképpen nem a papok és az egyház vezetői. Nem vehetik fel a descartes-i parafrázist magukra: félek, tehát vagyok.

Szabó Dezső nemcsak méltatlanul és véletlenül, hanem éppen szókimondó kritikái miatt, tudatosan is elfeledett író közöttünk, magyar reformátusok között. De a szabó dezsői gondolat – bízván Isten kegyelmében – mint búzamaz a hó alatt, itt van közöttünk. Ahogyan a sírfelirata is hirdeti: „Meghalok én tízszer, százszor, / Nem félek én a haláltól. / De rakhatsz rám hegyet, hatot: / Míg magyar van: feltámadok.”

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

